

AZD

Boekbespreking

'Tin en tinnegieters in Nederland'

Van het in 1965 verschenen boek van de ook in de kringen van de Vrienden van Antiek zo bekende 'tin-specialist' B. Dubbe 'Tin en tinnegieters in Nederland', een uitgave, welke terstond na verschijnen als hét standaardwerk over Nederlands tin werd erkend, is thans een tweede druk uitgekomen. Een tweede druk, een aanduiding welke, zelfs voorzien van de nadere toelichting 'geheel herziene en uitgebreide' druk, wellicht misleidend is.

In wezen heeft de heer Dubbe een geheel nieuw handboek over het vaderlandse tin geschreven, een boek dat talloze nieuwe gegevens bevat over de techniek van het gieten en over de tinnegieters, van wie er meer dan 1500 met name genoemd. Grotere aandacht wordt ook besteed aan het latere tin, zoals de metrieke Nederlandse en Belgische maten van na 1800. Een boek, waarvan de uitgever trots vermeld, dat het aantal pagina's ten opzichte van de eerste druk bijna is verdubbeld en waarvan de schrijver zegt, 'dat er naar is gestreefd om als afbeeldingen zoveel mogelijk die voorwerpen te tonen, die in de eerste druk niet voorkomen, terwijl tegelijkertijd tinwerk dat in de eerste druk is afgebeeld, op een enkele uitzondering na, niet opnieuw is afgedrukt'.

Dat ik hier zo diep inga op het karakter van deze herdruk moge zijn oorzaak vinden in het feit dat de gegronde vrees bestaat, dat de gelukkige eigenaar van de eerste druk onvoldoende acht zou slaan op deze belangrijke uitgave.

38

Het onderzoek naar namen en persoonsgegevens van Nederlandse tinnegieters is pas laat op gang gekomen en hetzelfde kan worden gezegd van het zoeken naar toeschrijvingen van merken aan bepaalde meesters. Dubbe heeft hier baanbrekend werk verricht en er moet heel wat archiefonderzoek en speurwerk aan deze publicatie zijn voorafgegaan. De liefhebbers van tin, en dat zijn er vele in ons land, mogen hem daarvoor dankbaar zijn.

De afbeeldingen zijn hier en daar een beetje flets, maar daar kan de materie van het tin wellicht mede schuldig aan zijn. Minder gelukkig acht ik de vertoning van een hedendaags bierflesje temidden van de uit 1652 daterende stadskannen, dat wil zeggen wijnkannen, van Amsterdam. Een antiek wijnglas was hier beter op zijn plaats geweest om een indruk van de afmetingen te geven; het lijkt nu wat op sluik-reclame!

Het moge een cliché zijn om te zeggen dat dit standaardwerk in de boekenkast van geen enkele tinliefhebber mag ontbreken, de waarheid is het wel.

B. Dubbe, Tin en tinnegieters in Nederland. Formaat 16 x 24 cm, 468 pag., 225 afb., gebonden in linnen band met stofomslag. Uitgeverij De Tijdstroom, Lochem. Prijs f 115,-.

Out-Siams

12^e jrg nr. 1, feb. 1979